

இருதய-பசி

[மத்தேயு 5:6]

சிக்மன்ட் பிராய்டு¹ என்ற மனோதத்துவ நிபுணரின் கூற்றுப்படி, சந்தோஷத்திற்கான விருப்பமே மனிதர்களில் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் விருப்பமாக உள்ளது - ஆனால் பிராய்டு தவறாகக் கூறியவராக இருந்தார். மக்கள் இன்னும் அதிக அடிப்படையான மற்றும் அதிக வலிமை நிறைந்த தேவைகளைக் கொண்டுள்ளனர். இவற்றில் உணவிற்கான தேவையும் அடங்கி உள்ளது.

பசியின் தூண்டுதல் எவ்வளவு பலமானது என்பதற்கு வேதாகமம் பல உதாரணங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஏசா “ஒருவேளைப் போஜனத்துக்காகத் தன் சேஷ்டபுத்திரபாகத்தை விற்றுப்போடும்” அளவுக்கு மிகவும் பசியுள்ளவர் ஆனார் (எபிரெயர் 12:16; காண்க ஆதியாகமம் 25:27-34). வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேல் மக்கள், எகிப்தில் தாங்கள் உட்கொண்டிருந்த “... மச்சங்களையும், வெள்ளரிக்காய்களையும், கொம்மட்டிக்காய்களையும், கீரைகளையும், வெண்காய்களையும், வெள்ளைப் பூண்டுகளையும்” நினைத்துக் கதறி அழுததால் கர்த்தரைக் கோப்பபடுத்தினார்கள் (எண்ணாகமம் 11:5; காண்க வசனம் 10).² ஆகூர் தாம் வறுமையடைந்தால், திருடி தமது தேவனுடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்காதபடிக்கு, தமக்கு கர்த்தர் வறுமையைக் கொடுத்து விடாதிருக்கும்படி ஜெபித்தார் (நீதிமொழிகள் 30:8, 9). பசியாக இருந்தவர் உணவிற்காகத் திருடுதல் என்பது வறுமையின் ஒரு சோதனையாக இருக்கும்.³ பசியையும் தாகத்தையும் இயேசு புரிந்து கொண்டிருந்தார். வனாந்தரத்தில், “அவர் இரவும் பகலும் நாற்பதுநாள் உபவாசமாயிருந்தபின்பு, அவருக்குப் பசியுண்டாயிற்று” (மத்தேயு 4:2). பிற்பாடு சிலுவையின் மீது அவர், “தாகமாயிருக்கிறேன்” என்று கூறினார் (யோவான் 19:28).

நாம், மத்தேயு 5ன் பாக்கியங்களைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவற்றில் முதல் மூன்று பாக்கியங்களை நாம் கண்ணோக்கியிருக்கிறோம்:

“ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; பரலோகராஜ்யம் அவர்களுடையது.

“துயரப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் அறுதலடைவார்கள்.

“சாந்தகுணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் பூமியைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுவார்கள்” (வசனங்கள் 3-5).

பசி மற்றும் தாகம் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசும் நான்காவது பாக்கியத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க நாம் தயாராக இருக்கிறோம்: “நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள்” (வசனம் 6). இந்தப் பாடம், “இருதய - பசி”க்கான தேவையை வலியுறுத்தும்.

“நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் ...”

“நீதி” என்பதன் அர்த்தம்

“பசி மற்றும் தாகம்” என்ற வார்த்தைகளைப் பற்றி நாம் கலந்துரையாடுவதற்கு முன்னர், “நீதி” என்றால் என்ன என்பதை நாம் நிலைநாட்ட வேண்டியுள்ளது, ஏனெனில் அதற்காகவே நாம் ஏங்குகிறவர்களாய் இருக்கிறோம். “நீதி” என்பது *dikaosune* என்ற கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது. கிரேக்கம் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும், “சரி” என்பதே இவ்வார்த்தையின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியாக உள்ளது.⁴ *Dikaosune* என்பது பல்வகை அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது. தேவனுக்கு இதைப் பயன்படுத்தும்போது, இவ்வார்த்தை “சரியானவராக - இருத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இது முற்றான சரியான தன்மையாக உள்ளது. தேவன் ஒருவரே எல்லா அம்சங்களிலும் சரியானவராக இருக்கிறார். *Dikaosune* என்ற வார்த்தையை மக்களுக்குப் பயன்படுத்தும் போது, இது இரண்டு அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்க முடியும். முதலாவது, “சரியாக - வாழ்தல்” (காண்க 1 யோவான் 2:29; 3:7, 10). நம்மில் எவரும் மிகச்சரியாக வாழ இயலாது, எனவே இது சார்பளவிலான நீதியாக உள்ளது. *Dikaosune* என்ற வார்த்தையை மக்களுக்குப் பயன்படுத்தும்போது, “சரியாக - நிலைநிற்குதல்” - கர்த்தருடன் சரியாக நிலைநிற்குதல் - என்பது இதன் இரண்டாவது அர்த்தமாக உள்ளது. இது பொறுப்புச் சமத்திய நீதியாக உள்ளது. நாம் உண்மையில் நீதிமான்களாக இருப்பதில்லை (காண்க ரோமர் 3:10), ஆனால் நாம் இயேசுவில் விசுவாசம் கொண்டு தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்கிறபோது, தேவன் நம்மை நீதிமான்களாக எண்ணுகிறார் (காண்க ரோமர் 4:3, 5).⁵ நாம் - தனிப்பட்ட தகுதியின் அடிப்படையில் அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய கிருபை மற்றும் இரக்கம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேயே - தேவனுடன் சரியாக - நிலைநிற்குதலைக் கொண்டிருக்க முடியும்.

நமது வசனப்பகுதியில் *dikaosune* என்பதன் எந்த விளக்கத்தை இயேசு தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்பது பற்றி எழுத்தாளர்கள் கருத்து வேறுபடுகின்றனர். இம்முன்று கருத்துக்களில் ஏதாவது ஒன்றைத் தேர்ந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையில் நான் இருந்தால், “சரியாக நிலைநிற்குதல்” என்பதையே நான் தேர்ந்துகொள்வேன். நம்மை உண்டாக்கினவருடன் சரியாக - நிலைநிற்குதலுக்கு நாம் ஆழமான ஏக்கம் கொண்டிருக்க வேண்டும், இருப்பினும் நாம் ஒரு தெரிவை ஏற்படுத்துவது தேவையா என்று நான் அறிவதில்லை.⁶ சரியாக - இருத்தல் மற்றும் சரியாக வாழ்தல் ஆகியவற்றிற்காகப் பிரயாசப்படும் கிறிஸ்தவர் தேவனுடன் நல்ல நிலைநிற்குதலில் இருப்பார்.

நாம் தேவனுக்காகவே - நம்மீது அன்புகூர்ந்து நம்மைப் பராமரிக்கிற அவருடன் ஒரு வலிவார்த்த உறவைக் கொண்டிருக்கும் விருப்பம் என்ற - பசிதாகம் உள்ளவர்களாக இருத்தல் அவசியமாகும். தாவிது, “மானானது நீரோடைகளை வாஞ்சித்துக் கதறுவதுபோல, தேவனே, என் ஆத்துமா உம்மை வாஞ்சித்துக் கதறுகிறது. என் ஆத்துமா தேவன்மேல், ஜீவனுள்ள தேவன்மேலேயே தாகமாயிருக்கிறது” என்று எழுதினார் (சங்கீதம் 42:1, 2; காண்க 63:1; 143:6). தேவனுடைய சித்தத்திற்கான நமது இருதய - பசியானது “ஜீவ அப்பமான”

(காண்க யோவான் 6:48-51) இயேசுவிற்கான பசியையும் உள்ளடக்கும். நாம் தேவனுக்காகவும் இயேசுவுக்காகவும் ஏங்கினால், அவர்களுடன் சரியாக - நிலைநிற்குதலுக்காகவும் நாம் ஏங்க மாட்டோமா? நாம் இந்தப் பசிகளைக் கொண்டிருந்தால், நாம் சரியானவற்றைச் செய்ய, நாம் எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்று தேவனும் இயேசுவும் விரும்புகிறார்களோ அவ்வாறாக வாழ, மிகுந்த விருப்பம் கொண்டிருக்க மாட்டோமா?

வில்லியம் பார்க்கே என்பவர், நான்காவது பாக்கியத்தின் கிரேக்க வசனத்தின்மீது பின்வரும் உற்றுநோக்குதலை ஏற்படுத்தினார்:

பசி மற்றும் தாகம் ஆகியவற்றிற்கான வினைச் சொற்களுக்குப் பின்பு (“அப்பத்தின்” அல்லது “தண்ணீரின்” என்பது ஒரு பெரிய ரொட்டித்துண்டின் பகுதி அல்லது தொட்டியிலிருந்து ஒரு முறை குடித்தல் என்பது போன்று) ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை வரவேண்டும் என்பது கிரேக்க இலக்கணத்தின் விதியாக உள்ளது ... ஆனால் இந்த பாக்கியத்தில் மிகவும் வழக்கத்திற்கு மாறாக, நீதி என்பது சாதாரண ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் இன்றி, நேரடி இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் உள்ளது. இப்போது, கிரேக்க மொழியில் பசி மற்றும் தாகம் என்பவற்றின் வினைச்சொற்கள், ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைக்குப்பதிலாக இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் இருத்தல் என்பது பசி மற்றும் தாகம் என்பது முழு விஷயத்திற்குமானது என்று அர்த்தப்படுகிறது ... ஆகவே இதன் சரியான மொழிபெயர்ப்பு பின்வருமாறு:

முழுமையான நீதியின்மேல், முற்றான நீதியின் மேல், நிறைவான நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்.⁷

கிரேக்க மொழிபற்றிய எதையேனும் அறிந்து கொள்ளுதலோ அல்லது “ஆறாம் வேற்றுமை” மற்றும் “இரண்டாம் வேற்றுமை” ஆகியவற்றின் விஷயம் என்ன என்று புரிந்து கொள்ளுதலோ நமக்கு ஒரு முக்கியமான விஷயமல்ல. பின்வரும் சிந்தனையை உங்கள் மனதில் அடிக் கோடிட்டுக் கொள்ளுங்கள்: இயேசு “முழுமையான விஷயத்தின்மேல்” - முழுமையான நீதியின்மேல் - பசி தாகமாக இருத்தல் பற்றிப் பேசினார்.

நீதிக்கான விருப்பத்தைப் பற்றிய ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு இன்னும் ஒரு கருத்து அவசியமானதாக உள்ளது. கலந்துரையாடப்பட்ட இம்மூன்று விளக்கங்களும் தேவனுடைய வசனத்துடன் நெருங்கிய வகையில் தொடர்பு கொண்டுள்ளன. நமது நீதியுள்ள தேவன் தமது வசனத்தில் தம்மை முழுமையாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.⁸ நாம் அவரது வசனத்தைப் படிப்பதன் மூலமாக, நம்முடைய தேவனுடன் நாம் சரியாக - நிலைநிற்க முடியும் என்பதைக் கண்டுபிடிக்கிறோம். வசனத்திலிருந்து நாம் சரியான வழியில் வாழ்வதற்குக் கற்றுக்கொள்கிறோம். ஆகவே தேவனிடத்தில் சங்கீதக்காரர், “உமது கற்பனைகளெல்லாம் நீதியுள்ளவைகள்; ஆதலால், என் நாவு உம்முடைய வசனத்தை விவரித்துச் சொல்லும்” (சங்கீதம் 119:172; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது) என்று கூறியது பற்றி நாம் வியப்படையக் கூடாது. மத்தேயு 5:6 பற்றிய நமது படிப்பில் நாம் “நீதி” என்பதற்கு எந்த விளக்கத்தைப்

பயன்படுத்தினாலும், நாம் “நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்களாக” இருந்தால் இது வேதவசனங்களைப் பற்றிய ஆழமான அறிவு மற்றும் புரிந்து கொள்ளுதல் ஆகியவற்றின் மீதான பசிதாகத்தையும் உள்ளடக்கும்.⁹

தேவனுடைய வசனம் ஆத்துமாவிற்கு உணவு அளிக்கிறது என்று பல வசனப்பகுதிகள் போதிக்கின்றன. இயேசு, “மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 4:4). பவுல் கொரிந்தியருக்குப் போதித்திருந்ததைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டபோது, “உங்களுக்கு ... பாலைக் குடிக்கக்கொடுத்தேன்” என்று அவர் கூறினார் (1 கொரிந்தியர் 3:2அ). பேதுரு தமது வாசகர்களுக்கு, “நீங்கள் வளரும்படி, புதிதாய்ப் பிறந்த குழந்தைகளைப்போல, திருவசனமாகிய களங்கமில்லாத ஞானப்பாலின்மேல் வாஞ்சையாயிருங்கள்” என்று கூறினார் (1 பேதுரு 2:2). எபிரேயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், தேவனுடைய வசனமானது பக்குவமற்ற கிறிஸ்தவர்களுக்கு “பாலையும்” பக்குவம் அடைந்தவர்களுக்கு “பலமான ஆகாரத்தையும்” கொண்டுள்ளது என்று கூறினார்:

காலத்தைப் பார்த்தால், போதகராயிருக்கவேண்டிய உங்களுக்குத் தேவனுடைய வாக்கியங்களின் மூல உபதேசங்களை மறுபடியும் உபதேசிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது; நீங்கள் பலமான ஆகாரத்தையல்ல, பாலை உண்ணத்தக்கவர்களானீர்கள். பாலுண்கிறவன் குழந்தையாயிருக்கிறபடியினாலே நீதியின் வசனத்தில் பழக்கமில்லாதவனாயிருக்கிறான். பலமான ஆகாரமானது நன்மை தீமையின்னதென்று பயிற்சியினால் பகுத்தறியதக்கதாக முயற்சிசெய்யும் ஞானோந்திரியங்களையுடைவர்களாகிய பூரண வயதுள்ளவர்களுக்கே தரும் (எபிரேயர் 5:12-14).

இருப்பினும், ஆத்துமா போஷிக்கப்படுவதற்கு வசனத்தை வாசித்தலும் படித்தலும் மாத்திரம் போதுமானதாக இருப்பதில்லை; அது கூறுவதன்படி நாம் செய்யவும் வேண்டும். இயேசு, “நான் என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து அவருடைய கிரியையை முடிப்பதே என்னுடைய போஜனமாயிருக்கிறது” என்று கூறினார் (யோவான் 4:34; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது).

“பசி” மற்றும் “தாகம்” ஆகியவற்றின் தனிச்சிறப்பான அர்த்தம்

நாம் ஏக்கம் கொள்ள வேண்டிய நீதியின் பரப்பெல்லை பற்றிய கருத்தைக் கொண்டுள்ள நிலையில் நாம் இப்போது, “பசி” மற்றும் “தாகம்” என்ற வார்த்தைகளின் மீது நமது கவனத்தைக் திருப்புவோமாக. “நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் ... ; அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள்” (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது).

பசியாயிருத்தல் மற்றும் தாகமாயிருத்தல் ஆகியவற்றைப் பற்றி இயேசு பேசியபோது, அவரின் வார்த்தைகள் நம்மில் சிலருக்கு அர்த்தப்படுவதைக் காட்டிலும் அதிகமாக முதல் நூற்றாண்டு வாசகர்களுக்கு அர்த்தப்பட்டன. நம்மில் பலர், நாம் மிக அதிகமான பசி மற்றும் தாகத்தை அனுபவித்தது இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். நான் ஒரு சிறுபையனாக இருந்தபோது,

பள்ளியில் இருந்து வந்த உடனே, “நான் பட்டினியாயிருக்கிறேன்” என்பதே அடிக்கடி எனது முதல் வார்த்தைகளாக இருந்தன - ஆனால் உண்மையில் நான் பட்டினியாயிருந்ததில்லை. பருத்தி வயல்களிலும் அல்லது கோதுமை வயல்களிலும் நான் வேலை செய்தபோது, உணவு வேளைகளில் நான் அதிகம் உண்பவனாக இருந்தேன்; ஆனால் நான் பட்டினியாயிருந்ததில்லை. நான் விளையாட்டுகளை விளையாண்டபோது, நான் மிக அதிகமாகத் தாகம் அடைந்தேன், ஆனால் தாகத்தினால் மரிக்கும் நிலைக்கு நான் வெகுதொலைவில் இருந்தேன்.

உணவின்றி நான் நீண்ட காலம் இருந்த நிலை என்பது கல்லூரியில் நான் முதலாம் ஆண்டு படிக்கும்போது நிகழ்ந்தது. பல மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு தயாரித்துக் கொடுத்து வந்த ஒரு பெண்மணியின் வீட்டில் நான் வசித்துக் கொண்டிருந்தேன். உணவு தயாரிக்கவும், உணவு உண்டின் பாத்திரங்களைக் கழுவுவும் நான் உதவி செய்தேன். இதற்காக எனக்கு காலை உணவாக ஒரு கோப்பை தானியஉணவும், மதிய உணவாக பரிமாறப்பட்டது எதுவோ அதுவும் மற்றும் இரவு உணவாக சாண்விட்ச்சும் தரப்பட்டது. ஒரு வாரக்கடைசியில் எனது விடுதிச்சீமாட்டி யாரோ ஒருவரைக் காண நகரை விட்டுச் சென்றிருந்தார். என்னிடத்தில் பணம் இல்லாதிருந்தது, எனவே நான் வெள்ளி முதல் திங்கள் வரையிலும் உணவின்றி இருந்தேன்.

இருப்பினும் நான் அனுபவித்த எதையும், வேதாகமம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களில் பலருடைய வழியுடன் ஒப்பிட இயலாது. உழைப்பாளிகள் தங்கள் குடும்பங்களுக்கு உணவளிக்கப் போதுமானவற்றையே மிக அரிதாகவே சம்பாதித்தனர். அவர்கள் புண்பட்டு அல்லது வியாதிப்பட்டு உழைக்க முடியாது போனபோது, அவர்களுக்கு ஊதியமே கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் இரவு வேளைகளில் பசியினால் தங்கள் குழந்தைகள் கதறி அழுவதைக் கவனிக்க வேண்டியதாயிற்று. மேலும் நான் எனது கல்லூரி ஆண்டுகளில் அனுபவித்த எதையும், இன்றைய நாட்களில் வாழும் பலரது வழியுடன் ஒப்பிடவும் இயலாது. இந்தப் பாடங்களைப் பெற்றுக்கொள்பவர்களில் ஒருசிலர், “பசி” மற்றும் “தாகம்” என்ற வார்த்தைகளின் மறைவான கருத்துக்களைப் பற்றி நான் எப்போதும் புரிந்து கொள்வதைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று அறிந்திருக்கிறேன்.

“பசி” என்பது “பசித்திருக்க, பசியுடன் இருத்தல் ... தேவையினால் துன்புறுதல் ... தேவையுடன் இருத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிற *peinao* என்ற வார்த்தையில் இருந்து வந்துள்ளது. இதை உருவக நடையில் பயன்படுத்தும்போது, இது “தீவிரமாக விரும்புதல், ஆவலுள்ள விருப்பத்துடன் நாடுதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது.¹⁰ “தாகம்” என்பது “தாகத்தினால் துன்புறுதல்; தாகத்தில் இருந்து துன்புறுதல்” என்று அர்த்தப்படுகிற *dipsao* என்ற வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது. உருவக நடையில் பயன்படுத்தும்போது இது, “தங்கள் குறைகளை வேதனைநிறைந்த வகையில் உணருகிறவர், மற்றும் ஆத்துமாவுக்குப் புத்துணர்வு அளிக்கக் கூடிய, ஆதரிக்கக் கூடிய பலப்படுத்தக் கூடிய விஷயங்களுக்காகப் பேராவலுடன் ஏங்குபவர்” என்பதைக் குறிக்கிறது.¹¹

நம்மில் சிலர், மிகவும் பசியாயிருத்தல் என்பது எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது என்பதை மதித்து உணருவதில்லை என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். நம்மில் பலர், உண்மையிலேயே, உண்மையிலேயே தாகமாயிருத்தல் என்றால் என்ன

என்பதைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. நாம் ஒரு குமிழைத் திருப்புகிறோம், உடனே தண்ணீர் வெளியே வருகிறது. வேதாகம வரலாறு நடைபெற்ற நாடுகளில் இது உண்மையாக இருக்கவில்லை. அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிணறுகள் மற்றும் நீரோடைகளில் இருந்து வந்தது, ஆனால் கிணறுகளும் நீரோடைகளும் வறண்டுபோகக் கூடியவை. மேலும், மக்கள் மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் வறண்ட பகுதிகளின் குறுக்கே பயணம் செய்தபோது (காண்க சங்கீதம் 63:1), அவர்கள் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலையிலேயே நீண்ட தூரங்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது. தாகம் என்றால் என்ன என்பதை, நான் எப்போதும் புரிந்து கொள்வதைக் காட்டிலும் அதிகமாகவே அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருந்தனர்.

நமது வேதவசனப் பகுதியில் உள்ள கிரேக்க வார்த்தைகளினால் சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்ட விருப்பத்தின் வலிவாற்ற்த தன்மையானது, வரலாற்றில் இரண்டு துன்ப நிகழ்வுகளினால் விவரிக்கப்படுகிறது. அவற்றில் ஒன்று, கி.பி. 70ல் தீத்து என்பவரால் எருசலேம் முற்றுகையிடப்பட்ட நிகழ்வு ஆகும். யோசிப்பஸ் என்ற வரலாற்றாளர், இந்த முற்றுகை ஒரு பஞ்சத்தைக் கொண்டுவந்தது, அந்தப் பஞ்சம் “மற்ற எல்லாப் பாடுகளைக் காட்டிலும் மிகவும் கடினமாக இருந்தது ... பிள்ளைகள் தங்கள் தந்தையர்கள் உண்டு கொண்டிருந்த உணவுக் கவளத்தை அவர்கள் வாயிலிருந்து பிடுங்கினர், மற்றும் தாய்மார்கள் தங்கள் பச்சிளம் குழந்தைகளுக்கும் இதையே செய்தனர் என்பதுதான் மிகவும் பரிதபிக்கப் படத்தக்கதாக இருந்தது” என்று அறிக்கை செய்தார்.¹²

2 இராஜாக்கள் 6ம் அதிகாரத்தில் ஒரு முந்திய பஞ்சம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த பயங்கரமான பஞ்சத்தின்போது, ஒரு கழுதையின் தலை என்பது வெள்ளி சேக்கல்களுக்கு விற்கப்பட்டது.¹³ அதைப்போன்ற வேறு சில பொருட்கள், வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளின்கீழ் மனிதப் பயன்பாட்டிற்கான உணவு என்று எண்ணப்படக் கூடாதவைகள் மனிதர் உண்பதற்காக விற்கப்பட்டன (வசனம் 25). இருப்பினும் பஞ்சத்தின் மிகப் பரிதாபமான விளைவு 29ம் வசனத்தில் காணப்படுகிறது, அங்கு ஒரு தாய் “அப்படியே என் மகனை ஆக்கித் தின்றோம்” என்று கூறினாள்.¹⁴ ஒரு தாயின் அன்பு பலமாக உள்ளது என்றாலும், அந்தத் தாயின் பசி உணர்வு மிகவும் பலமாக இருந்தது.

இந்த விவரிப்புகள் பரிதாபமானவையாகவும் அருவருப்பானவையாகவும் இருக்கும் அதே வேளையில், இவைகள் ஒருவேளை, முதல் நூற்றாண்டில் இயேசுவின் உரையைக் கேட்டவர்களுக்கு, “பசி” மற்றும் “தாகம்” என்ற சொற்றொடர்களின் தனிச்சிறப்பான அர்த்தத்தை விளக்கியிருக்கலாம். பசி மற்றும் தாகம் ஆகியவற்றைப் பற்றி இயேசு பேசியபோது, ஒரு உணவுத் துணுக்கிற்காக எதை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கும் அளவுக்கு, பாட்டினியாயிருக்கும் ஒரு நபரின் வலிமை நிறைந்த தூண்டுதலை அல்லது ஒரு வாய் குடிநீருக்காக எதை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கும் அளவுக்கு, ஒரு நபரின் மரண தாகத்தை அவர் (இயேசு) குறிப்பிட்டார்.¹⁵ “தேவனுக்காக, அவரது வழிக்காக மற்றும் அவரது சித்தத்திற்காக, நான் அந்த அளவு வலிவான பசியும் தாகமும் கொண்டிருக்கிறேனா?” என்பதே நாம் ஒவ்வொருவரும் கேட்க வேண்டிய கேள்வியாக உள்ளது. நீங்கள் நீதிக்காக உண்மையிலேயே பசிதாகமுள்ளவர்களாக இருக்கிறீர்களா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்க உதவக்கூடிய சில தேர்வுகள் கீழே தரப்படுகின்றன.¹⁶

நீங்கள் உலகப்பிரகாரமான விஷயங்கள் அல்லது ஆவிக்குரிய விஷயங்கள்

இவற்றில் எதைப் பற்றி அதிக அக்கறையாக இருக்கிறீர்கள்? உடைமைகளைத் தேடிப்பெறுதலைக் காட்டிலும் தேவனுடன் நெருங்கி இருப்பது உங்களுக்கு அதிக முக்கியமானதாக உள்ளதா? மக்களிடத்தில் பிரபலமாயிருத்தலைக் காட்டிலும் தேவனுடன் சரியாக நிலைநிற்குதல் உங்களுக்கு மாபெரும் அக்கறைக்குரிய விஷயமாக உள்ளதா? வெற்றிநிறைந்தவர்களாக இருத்தலைக் காட்டிலும் தேவபக்தியுள்ள வாழ்வை வாழ்தல் குறித்து நீங்கள் அதிக தீவிரமாக இருக்கிறீர்களா? உங்கள் முன்னுரிமைகள் யாவை? சிலர் பொழுதுபோக்கிற்காக மணிக்கணக்கில் அமர்ந்து இருப்பதில் சிறிதளவே இடர்ப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும் அதே வேளையில் ஒரு பிரசங்கத்திற்காக அமர்ந்து இருப்பதைக் கடினமானதாகக் காண்கின்றனர்.

ஆவிக்குரிய வகையில் “உணவு பெறக்” கூடிய ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும், தேவனைப் பற்றியும் அவரது வழியைப் பற்றியும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் நீங்கள் பலன் பெறும் வகையில் பயன்படுத்திக் கொள்கிறீர்களா? முதிய விவசாயி ஒருவர், ஒரு பிரசங்கியாரிடத்தில் “நீங்கள் மக்களை வேதாகம வகுப்புகளுக்கும் ஆராதனைக்கும் வரும்படி வேண்டிக்கொள்வதற்கு அதிக நேரத்தை செலவிடுவதாகக் காணப்படுகிறது. நான் எனது மாடுகளைத் தீவனத் தொட்டிக்கு வரும்படி ஒருக்காலும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டதில்லை” என்று கூறினார். பட்டினியாயிருக்கும் ஒரு நபரை, உணவு கிடைக்கும் இடத்திற்குச் செல்லும்படி கெஞ்சிக்கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஆவிக்குரிய “உணவுகளுக்கு” நீங்கள் காலம் தாழ்த்தாமல் வருகிறீர்களா அல்லது அதற்கு நீங்கள் தாமதமாக வருகிறீர்களா? உண்மையிலேயே பசியாயிருக்கும் ஒரு நபர், உணவு வேளை நெருங்கும்போது, உணவு மேஜையின் அருகில் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

உங்கள் ஆவிக்குரிய பசியானது வளர்ந்து பக்குவப்படுகிறதா? நீங்கள் “பலமான ஆகாரத்தை”யா அல்லது “பால்” உணவையா, எதை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கத் தொடங்குகிறீர்கள் (காண்க எபிரெயர் 5:12-14; 1 கொரிந்தியர் 3:2)?

ஒரு நேர்மையான பரிசோதனையானது, நாம் நீதியின்மேல் கொண்டிருக்க வேண்டிய அளவுக்குப் பசிதாகம் கொண்டிருப்பதில்லை என்று வெளிப்படுத்தினால் விஷயம் என்னவாக இருக்கும்? நாம் பசியுள்ள இருதயங்களைக் கொண்டிருக்க உதவும்படிக்கு என்ன செய்யப்பட முடியும்? முதல் மூன்று பாக்கியங்களினூடே நமது வழியில் நன்கு செயல்படுதல் என்பது பயன்நிறைந்த ஒரு திட்டமாக உள்ளது. நாம் நமது ஆழ்ந்த ஆவிக்குரிய தேவையை உணர்ந்து அறிந்தால் (முதல் பாக்கியம்), நாம் ஆழ்ந்தறிவுள்ள துயரத்தினால் நிறைந்திருப்போம் (இரண்டாவது பாக்கியம்), மற்றும் நாம் தேவனுக்கும் அவரது சித்தத்திற்கும் நம்மை, இணங்கச் செய்ய தயாராகவும் ஆர்வமாகவும் இருப்போம் (மூன்றாவது பாக்கியம்). இது நம்மை “தேவனே, எனது வாழ்வில் உம்மை நான் விரும்புகிறேன். தயவுசெய்து எனது வாழ்வை ஆசீர்வதியும். நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கூறும், அதை நான் செய்வேன்!” என்று கதறச் செய்யும் என்பது நிச்சயம். இதுவே நீதியின்மேல் பசிதாகமாயிருத்தலாக உள்ளது (நான்காவது பாக்கியம்).

இந்தப் பாடத்தைக் கூடிய மட்டிலும் நடைமுறைக்கு உரியதாகச்

செய்வதற்கு, ஆவிக்குரிய பசியை, விசேஷமாக தேவனுடைய வசனத்தைக் கற்றுக்கொள்வதற்கான பசியை மேம்படுத்த என்ன செய்யலாம் என்பதன் மீது ஒருசில ஆலோசனைகளைக் கூடுதலாகக் கூற என்னை அனுமதியுங்கள். முதலாவது, தேவனுடைய வசனத்தைப் போதித்து பிரசங்கிக்கிற மக்களுக்கு ஒருசில வார்த்தைகள் கூற என்னை அனுமதியுங்கள். நாம் நமது “உணவுகளை” சாத்தியமான அளவுக்குப் பசியைத் தூண்டுபவையாக ஆக்க வேண்டும். மேரி ஓலெர் என்பவர் பெண்கள் வேதாகம வகுப்பு ஆசிரியர்களிடம் பேசியபோது பயன்படுத்திய காட்சி உதவிப் பொருள்பற்றி என் மனைவி என்னிடத்தில் கூறினார். சகோதரி ஓலெர் ஒரு துண்டு ரொட்டியை ஒரு தட்டில் வைத்து ரொட்டியின் சத்துக்கள் பற்றிப் பேசினார். பின்பு அவர், “இந்த ரொட்டியைச் சாப்பிட விரும்புபவர்கள் எத்தனை பேர்?” என்று கேட்டார். பெரும்பான்மையான பெண்களின் கைகள் மேலே எழும்பின. பின்பு அந்த சகோதரி, அந்த ரொட்டித்துண்டை தனது கைகளில் எடுத்துச் சுருட்டி, அதைத் தரையில் போட்டு, அதை மிதித்தார். பின்பு அவர், “அந்த ரொட்டித் துண்டு இன்னமும் தன்னில் எல்லாச் சத்துக்களையும் கொண்டுள்ளது. இப்போது அதைச் சாப்பிட விரும்புபவர்கள் எத்தனை பேர்?” என்று கேட்டார். எந்தக் கையும் உயர்த்தப்படவில்லை. அந்த சகோதரியின் கருத்து எளிமையானதாக இருந்தது: தேவனுடைய வசனத்தைப் போதித்தல் மாத்திரம் போதாது. நாம் நமது பாடங்களை - நமது மாணவர்களின் கவனத்தைக் கவரும் வகையிலும் அவர்களின் ஆர்வத்தைப் பற்றும் வகையிலும் - ஈர்க்கும் வழியில் முன்வைக்க வேண்டும். நம்மில் பலர், உலர்ந்துபோன மற்றும் “ருசியற்ற” பாடங்களை நடத்திய மார்க்கரீதியான அல்லது உலகப்பிரகாரமான ஆசிரியர்களை நினைவுக்குக் கொண்டுவர முடியும், அதே வேளையில் கற்பதைச் சந்தோஷமான அனுபவமாக்கிய மற்றவர்களையும் நாம் நினைவு கூர முடியும். நம்மில் போதித்து பிரசங்கிப்பவர்கள் எப்போதுமே இந்த இலக்கை அடைவது இல்லை, ஆனால் நாம் நமது “உணவுகளை” இயன்ற வரையிலும் பசியைத் தூண்டுபவையாக்க முயற்சி செய்வோமாக.¹⁷

அதைக் கூறியுள்ள நிலையில், தேவனுடைய வசனத்திற்கான பசி குறைவுபடும் இடத்தில், பேசுபவரிடம் அல்ல ஆனால் கேட்பவரிடத்திலேயே முதன்மைத் தவறு உள்ளது என்பதை வலியுறுத்த என்னை அனுமதியுங்கள். ஆண்டுகளினூடே நான், பிரசங்கங்கள் மற்றும் பாடங்கள் தேவனுடைய வசனத்தை எளிமையாகப் போதித்த பிரசங்கங்கள் மற்றும் பாடங்கள் - பற்றிய விமர்சனங்களை அவ்வப்போது கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். விமர்சனமானது, உரையைக் கேட்பவர்கள் ஆவிக்குரிய வகையில் பசிதாகமாயிருக்கிறார்களா இல்லையா என்று என்னை வியப்படையச் செய்துள்ளது. பல்வேறு வகைப்பட்ட போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்களின் - ஒரு சில மாபெரும் உரைகள், பல நல்ல உரைகள், சில அவ்வளவு நல்லதாயிராத உரைகள், மற்றும் சிறிதளவு உண்மையிலேயே மோசமான உரைகள்¹⁸ ஆகியவற்றை - நான் அமர்ந்து கேட்டிருக்கிறேன், ஆனால் நான் ஏதேனும் ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளாதிருந்த ஒரு பாடம் அல்லது பிரசங்கம் என்பதை என்னால் நினைவுபடுத்த இயலவில்லை (அதாவது, நான் கேள்விப்பட்ட எல்லா பிரசங்கங்கள் மற்றும் பாடங்களிலுமிருந்து ஏதேனும் சில கருத்துக்களைப் பெற்றுப் பயனடைந்துள்ளேன்).

நாம் ஆரோக்கியமான ஆவிக்குரிய பசியுடையவர்களாக இராவிட்டால்,

நாம் என்ன செய்ய முடியும்? மீண்டுமாக, முதல் மூன்று பாக்கியங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள பண்புகளை - தேவனுடைய உதவியுடன் - மேம்படுத்திக் கொள்ளுதல் என்பது கிறிஸ்தவர்களுக்கான முக்கியமான இலக்காக உள்ளது. இதைச் செய்வதற்கு நாம், உடல்ரீதியான பசியை முன்னேற்றுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுபவை போன்ற நுட்பங்களையே நாம் பயன்படுத்த முடியும்.

(1) ஆவிக்குரிய போஷாக்கின் அவசியத்தை உணர்ந்து அறியுங்கள். சமமான ஒரு இடத்தில் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தில் இயேசு, “இப்பொழுது பசியாயிருக்கிற நீங்கள் பாக்கியவான்கள்; திருப்தியடைவீர்கள்” என்று கூறினார் (லூக்கா 6:21அ). பின்பு அவர், “திருப்தியுள்ளவர்களாயிருக்கிற உங்களுக்கு ஐயோ; பசியாயிருப்பீர்கள்” என்றும் கூடுதலாகக் கூறினார் (வசனம் 25அ). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், “ஆவிக்குரிய பசியை உணராதிருக்கிறவர்களுக்கு ஐயோ, ஏனெனில் நீங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக ஆவிக்குரிய வகையில் பட்டினியாயிருப்பவர்களாக நிற்பீர்கள்!” என்றாகிறது. “எனக்கு ஒரு குறைவுமில்லையென்று” கூறிய லவோதிக்கேயர்களைப் போன்று ஆகிவிடாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாக இருங்கள் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:17).

(2) ஆவிக்குரிய போஷாக்கை மதித்தலை மேம்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். முதல்முறை உண்ட போது மகிழ்வுடன் அனுபவிக்காமல், ஆனால் இப்போது உண்டால் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கும் உடல்ரீதியான உணவு ஏதேனும் உள்ளதா? ஒருவேளை அதை உண்ணும்படி உங்கள் பெற்றோர் வற்புறுத்தி இருக்கலாம், எனவே நீங்கள் படிப்படியாக அதை விரும்பக் கற்றுக்கொண்டிருப்பீர்கள். ஒருவேளை வயது வந்தவர் என்ற நிலையில் நீங்கள், குறிப்பிட்ட சில உணவுகள் நல்ல உடல்நலத்திற்கு அவசியமானவை என்று கண்டறிந்திருப்பீர்கள் மற்றும் அவற்றை இப்போது நீங்கள் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கும் நிலை வரையிலும் விடாது உண்டிருப்பீர்கள். உடல்ரீதியான உணவை மதித்தலை நாம் மேம்படுத்திக்கொள்ள முடிவது போன்றே, ஆவிக்குரிய உணவை மதித்தலையும் நாம் மேம்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

(3) ஆவிக்குரிய பயிற்சியைக் கொண்டு உங்கள் ஆவிக்குரிய பசியை மேம்படுத்துங்கள். கடினமான உடல் உழைப்பின் நாளைப் போன்று உணவை ருசியாக்குவது வேறு எதுவும் இல்லை. அதுபோன்று, ஆவிக்குரிய பயிற்சியானது நம்மை, ஆவிக்குரிய உணவின்மீது பெருவிருப்பம் உடையவர்களாக்கும். KJV வேதாகமத்தின்படி, தீமோத்தேயுவிடம் பவுல், “தேவ பக்திக்கேதுவாக அப்பியாசம்பண்ணு” என்று கூறினார் (1 தீமோத்தேயு 4:7ஆ; காண்க வசனம் 8). NASB வேதாகமத்தில் நாம், “நமக்கு அருளப்பட்ட கிருபையின்படியே நாம் வெவ்வேறான வரங்களுள்ளவர்களானபடியினாலே, நாம் ஒவ்வொருவரும் அதின்படி பயிற்சி செய்ய வேண்டும்” என்று வாசிக்கிறோம் (ரோமர் 12:6அ). ஆவிக்குரிய பயிற்சியானது ஆவிக்குரிய பசியைத் தூண்ட எவ்வாறு உதவ முடியும் என்பதற்கு ஒரு விவரிப்பு என்ற வகையில், வேதாகமத்தை - ஒரு வகுப்பிலோ அல்லது ஒரு நண்பருக்கோ - போதித்தலைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். போதித்தலைப் பற்றி நீங்கள் உணர்வு கொண்டவர்களாக இருந்தால், தேவனுக்குப் பிரியமான மற்றும் தேவனை மகிமைப்படுத்துகிற வகையில் அப்பணியைச் செய்ய நீங்கள் விரும்புவீர்கள். ஆகையால், நீங்கள் ஒவ்வொரு பாடத்திற்காகவும் ஊக்கமாகப்

படிக்கும்படி தூண்டப்படுவீர்கள், பின்பு கேட்கப்படவிருக்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கக் கூடியவர்களாவதற்கு இன்னும் சற்று அதிகமாகப் படிப்பீர்கள்.

(4) முறையாக “உண்பதால்” உங்கள் ஆவிக்குரிய பசியை மேம்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஒழுங்கு முறையான உணவு வேளைகள் இல்லாத ஒரு நாட்ப, தமது பசி உணர்வை இழந்துபோவார் அல்லது ஆரோக்கியமான உணவிற்கான தமது பசியை அழிக்கும் “நொறுக்குத் தீனி”¹⁹ என்பவற்றால் தமது வயிற்றை நிரப்பிக்கொள்வார். ஆவிக்குரிய வகையில் நாம் ஒழுங்குமுறையான “உணவு வேளைகளை” கொண்டிருத்தல் அவசியமாகிறது. பெரோயா என்ற நகரத்தில் இருந்தவர்கள், “மனோவாஞ்சையாய் வசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு,” ... “தினந்தோறும்” “வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்துபார்த்ததினால்” லூக்காவின் பாராட்டப்பட்டனர் (நடபடிகள் 17:11). சபைக்குழுமத்தின் “உணவுவேளைகளில் நாம் அங்கிருப்பது அவசியமாகிறது²⁰, மற்றும் தனிப்பட்ட வகையில் படிப்பு மற்றும் ஜெபத்திற்கும் தினந்தோறும் நமக்கு நேரங்கள் அவசியமாகிறது. ஒழுங்குமுறையான படிப்பானது நம்மை, வசனத்தை மிகச்சரியாகக் கையாளக் கூடியவர்களாக்கும் (2 தீமோத்தேயு 2:15).

(5) பசியை அழிக்கும் விஷயங்கள் பற்றி எச்சரிக்கையாயிருங்கள். உடல்ரீதியான வகையில் நொறுக்குத்தீனிகள் என்பவை, ஆரோக்கியமான உணவிற்கான பசியை அழித்துப்போடுவது போன்றே, மனரீதியான நொறுக்குத்தீனியும் தேவனுடைய வசனத்தின் மீதான நமது ஆர்வத்தைக் குறைத்துபோட முடியும். நாம் நமது மனங்களை உலகப்பிரகாரமான விஷயங்கள் மற்றும் உலகப்பிரகாரமான பொழுதுபோக்குகள்²¹ ஆகியவற்றினால் நிரப்பும்போது, ஆவிக்குரிய உணவின்மீதான நமது பிரியம் குறைந்து விடுகிறது. மக்களில் சிலர் தங்கள் ஆத்துமாவைத் திருப்திப்படுத்தாத இந்த உலகப்பிரகாரமான விஷயங்கள் மீது பெரும் விருப்பம் கொண்டுள்ளனர் (காண்க ஏசாயா 55:2).

(6) இங்கு இன்னும் ஒரு ஆலோசனை தரப்படுகிறது: உங்கள் “உணவை” பகிர்ந்து கொள்ள இது உதவக்கூடும். விதவைகளும் மனைவியை இழந்தவர்களும், தங்கள் துணைவர்/துணைவி மரித்தபின்பு, தக்க உணவைத் தயாரிக்கும் ஊக்கத்தைத் தாங்கள் இழந்து போனதாக என்னிடத்தில் கூறுகின்றனர். அவர்கள் தனிமையாக உண்ண வேண்டியிருக்கையில் தங்கள் பசி உணர்வை இழந்து போகின்றனர். உங்கள் ஆவிக்குரிய பசி உணர்வைத் தூண்டுவதில் உங்களுக்குப் பிரச்சனை உள்ளது என்றால், உங்கள் ஆவிக்குரிய உணவைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் உங்களுக்கு உதவக் கூடும். கணவர்களும் மனைவிகளும் ஒன்றாக (வேதாகமத்தை) படிக்கலாம். குடும்பத்தில் குடும்ப தியான வேளைகளைக் கொண்டிருக்கலாம். ஒரு நண்பருடன் அமர்ந்து வேதாகமத்தைப் பற்றிப் பேசுங்கள். ஒருவேளை ஒரு நண்பர்களின் குழுவானது வேதாகமத்தைப் படித்தல் மற்றும் ஜெபித்தல் ஆகியவற்றிற்கு ஒன்றுகூட நேரம் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

“... அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள்”

“நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் [மகிழ்ச்சியானவர்கள்] ...” நீதியின்மேல் பசிதாகம் கொண்டிருத்தல் என்பது எப்படி மகிழ்ச்சியுள்ளதாகிறது? மற்ற பாக்கியங்களைப் பற்றிய படிப்புகளில்

குறிப்பிட்டது போன்று, எண்ணப்போக்கே நமது மகிழ்ச்சிக்குப் பங்களிக்க முடியும். நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள் சரியான முன்னுரிமைகளைக் கொண்டுள்ளனர், எனவே அவர்கள் உலகப்பிரகாரமான மகிழ்ச்சியற்ற நிலையின் பங்களிப்பான சிறு எரிச்சல்களினால் குறைவாகவே தொந்தரவு அடைகின்றனர். இருப்பினும் மீண்டுமாக, பாக்கியத்தின் முடிவில் தேவனால் தரப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தின்மீதே வலியுறுத்தம் உள்ளது. நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள் கூடுதல் மகிழ்ச்சி கொண்டிருப்பார்கள், “அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள்.”

“திருப்தியடைவார்கள்” என்பது *chortazo* என்ற வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது. KJV வேதாகமத்தில் “shall be filled” என்றுள்ளது. மிருகங்கள் தொடர்பாகப் பயன்படுத்தப்படும்போது, *chortazo* என்பது “இலைகள், புல் வகைகள், வைக்கோல் ஆகியவற்றை உணவாக அளித்தல், உணவினால் நிரப்பதல் அல்லது திருப்திப்படுத்துதல், கொழுக்கவைத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது.²² “மனிதர்களைப் பொறுத்தமட்டில் இது, ஒரு நபரை நிரப்பதல் மற்றும் முழுதிருப்தி செய்தல் என்ற நிலை வரையிலும் நிரப்பதலை விவரிக்கிறது.”²³ இது, இயேசு ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு உணவளித்ததை விவரிக்கப்பயன்படுத்திய வார்த்தையாக உள்ளது: “எல்லாரும் சாப்பிட்டுத் திருப்தியடைந்தார்கள்” (மத்தேயு 14:20). மனநிறைவான உணவிற்குப் பின்னர் ஒரு மனிதர் தமது நாற்காலியில் பரப்பலாக அமர்ந்திருப்பதை நான் என் மனதில் காணுகிறேன். அவரது உதடுகளில் இருந்து திருப்தியடைந்ததின் பெருமூச்சு வெளிப்படுகிறது. பின்பு அவர் தமது மனைவியிடம், “முழுநிறைவு, என் அன்பே, முழுநிறைவு” என்று கூறுகிறார். அவர், “நிரம்பிய” மற்றும் “திருப்தியான” மனிதராக இருக்கிறார்.

விவசாயிகள் தங்கள் மிருகங்களை நிரப்புகின்றனர், மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களின் பசியைத் திருப்தி செய்கின்றனர், மற்றும் கர்த்தர் தமது பிள்ளைகளை நிரப்பி திருப்தியாக்குகிறார். 107ம் சங்கீதத்தை எழுதியவர், வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேல் மக்களைத் தேவன் திருப்தியாக்கியதைப் பற்றிப் பேசுகிறார். அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

தவனமுள்ள ஆத்துமாவைக் கர்த்தர் திருப்தியாக்கி, பசியுள்ள ஆத்துமாவை நன்மையினால் நிரப்புகிறாரென்று, அவருடைய கிருபையினிமித்தமும், மனுபுத்திரருக்கு அவர் செய்கிற அதிசயங்களினிமித்தமும் அவரைத் துதிப்பார்களாக (வசனங்கள் 8, 9).

தேவன், வனாந்தரத்தில் உடல்ரீதியான பசியையும் தாகத்தையும் திருப்தியாக்கியது போன்றே, அவர் இன்றைய நாட்களில் ஆவிக்குரிய பசியையும் தாகத்தையும் திருப்தியாக்குகிறார்.

இந்த வாழ்வானது திருப்தியின்மை மற்றும் மனநிறைவின்மை ஆகியவற்றினால் நிரப்பப்பட்டு உள்ளதால், மத்தேயு 5:6ன் வாக்குத்தத்தம் இனிவரும் வாழ்விற்கு மாத்திரமே நடைமுறைப்படுத்தப்பட முடியும் என்று சிலர் வலியுறுத்துகின்றனர். மீண்டும் ஒருமுறை நான், மத்தேயு 5:6ன் வாக்குத்தத்தம் இப்போதும் மற்றும் நித்தியத்திற்கும் ஆனது என்று நான் நம்புகிறேன். இயேசு, “ஜீவஅப்பம் நானே, என்னிடத்தில் வருகிறவன் ஒருக்காலும் பசியடையான், என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் ஒருக்காலும் தாகமடையான்” என்று கூறினார் (யோவான் 6:35). இயேசு கொடுத்த உறுதிப்பாட்டில் “கடைசி

நாளின்” ஆசீர்வாதங்களும் உள்ளடங்குகின்றன (வசனங்கள் 39, 40, 54) ஆனால் இது இன்றைய நாட்களுக்கான ஆசீர்வாதங்களை விலக்குவதில்லை (காண்க வசனங்கள் 56, 57).

இந்த வாழ்வில்

தேவனை அறிய நீங்கள் பசியாயிருக்கிறீர்களா? எரேமியா 31:34ல் புதிய உடன்படிக்கை குறித்துப் பின்வரும் வாக்குத்தத்தம் தரப்பட்டது: “...ர்களில் சிறியவன்முதல் பெரியவன்மட்டும், எல்லாரும் என்னை அறிந்துகொள்வார்கள்,” என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (காண்க எபிரெயர் 8:11). நீங்கள் “தேவனுடைய சகல பரிபூரணத்தாலும் நிறையப்பட” முடியும் (எபேசியர் 3:19). தேவனுடன் சரியாக நிலைநிற்குதலை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? நீங்கள் கர்த்தருடைய சித்தத்தை விசுவாசித்து (காண்க ரோமர் 4) அதைச் செய்யும்போது (ரோமர் 1:5; 16:26) இது உங்களுடையதாக இருக்க முடியும். நீங்கள் தேவபக்தியுள்ள வாழ்வை வாழ பெருவிருப்பம் கொண்டிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் “ஆவியின்படி நடக்கிற” போது மற்றும் “ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை அழிக்க” தேவனுடைய ஆவியானவர் உங்களுக்கு உதவுகிறபோது, நீங்கள் அதை வாழ முடியும் (ரோமர் 8:4, 13).

தேவன், அவரது வழி மற்றும் அவரது சித்தம் பற்றிய தெளிவான புரிந்துகொள்ளுதலுக்கு நீங்கள் ஏங்குகிறீர்களா? இயேசு, “சத்தியத்தையும் அறிவீர்கள், சத்தியம் உங்களை விடுதலையாக்கும்” என்று வாக்குத்தத்தம் செய்தார் (யோவான் 8:32). நீங்கள் “உண்மையும் நன்மையுமான இருதயத்தை” கொண்டிருந்தால் (லூக்கா 8:15), நீங்கள் “எல்லா ஞானத்தோடும், ஆவிக்குரிய விவேகத்தோடும் அவருடைய சித்தத்தை அறிகிற அறிவினாலே நிரப்பப்பட” முடியும் (கொலோசெயர் 1:9). தேவனுடைய சித்தத்தை அறிய நேர்மையான இருதயங்களைக் கொண்டிருந்து அதை அவர்கள் கண்டறிய தேவன் உதவி செய்த மக்கள் பற்றிய பல உதாரணங்கள் வேதாகமத்தில் உள்ளன.²⁴ சத்தியத்தை அறிய ஏக்கம் கொண்ட மக்களை நான் தனிப்பட்ட முறையில் அறிந்திருக்கிறேன், அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைப் பற்றிய புரிந்துகொள்ளுதலுக்கு அருளிரக்கத்தின் உதவி பெற்றனர் என்று நான் நம்புகிறேன்.²⁵

இந்த உலகமானது, உலகப்பிரகாரமான தவிட்டைக் கொண்டு தங்கள் உள்ளான பசியைத் திருப்தி செய்ய முயற்சிக்கும் மனிதருப்தியற்ற மனிதர்களால் நிறைந்துள்ளது.²⁶ நமது ஆத்துமாக்கள் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் மாத்திரமே மனநிறைவும் திருப்தியும் அடைய முடியும்.

இனி வரும் வாழ்வில்

நீதியின்மேல் நாம் கொண்டுள்ள பசியும் தாகமும் இந்த வாழ்வில் ஒருபகுதி மாத்திரமே திருப்திப்படுத்தப்படும். நமது வசனப்பகுதியில் இயேசு நிகழ்கால வினைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தினார், இது “நீதியின்மேல் தொடர்ந்து பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும். ஜேம்ஸ் டோல் என்பவர், “ஆவிக்குரிய பசிதாகத்தின் விளைவாகக் கிறிஸ்தவர் பெறுகிற நீதியானது தன்னிலேயே மிக உயர்வான பசி மற்றும் தாகத்தை உண்டாக்கக் கூடியது என்பது முரண்பாடு போலத் தோன்றும் மெய்யுரையாக உள்ளது” என்று எழுதினார்.²⁷ தேவன் இந்த வாழ்வில் நம்மை ஆவிக்குரிய

வகையில் நிறைவு செய்து திருப்தியாக்குவார், ஆனால் நாம் பரலோகத்தில் கர்த்தருடன் இருக்கும்போது மாத்திரமே முழுமையாகத் திருப்தியாக்கப் படக்கூடிய வளரும் பசிதாகம் இன்னும் இருக்கும்.

கர்த்தருக்கான நமது இருதய - பசியானது நிறைவாக, அவரது பிரகாசமான பிரசன்னத்தில் நாம் இருக்கும் போது முற்றிலும் திருப்தியாக்கப்படும் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:1-5). சரியான வாழ்விற்கான நமது இருதய - பசி, பரலோகத்தில் நாம் அவரை சேவிக்கும்போது திருப்தியாக்கப்படும் (வசனம் 3). சரியாக நிலைநிற்குதலுக்கான நமது இருதயபசி, நாம் “அவர் இருக்கிறவண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதினால், அவருக்கு ஒப்பாயிருக்கும் போது நிறைவாகும்” (1 யோவான் 3:2). தேவனுடைய மக்கள் தங்கள் பரலோக வாசஸ்தலத்தில், “... இனி பசியடைவதுமில்லை, இனி தாகமடைவதுமில்லை... ஆட்டுக்குட்டியானவரே இவர்களை ஜீவத்தண்ணீருள்ள ஊற்றுக்களண்டைக்கு நடத்துவார்” என்று யோவான் எழுதினார் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 7:16, 17).

முடிவுரை

“நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் ... ; அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள்.” நீங்கள் “நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்களாக” இருக்கிறீர்களா? யாரோ ஒருவர், “நீங்கள் பசித்திராவிட்டால், ஒன்று தூங்குவீர்கள், அல்லது உணவளிக்கப் பட்டிருப்பீர்கள் அல்லது இறந்து போயிருப்பீர்கள்” என்று கூறினார்.²⁸ பெரும்பான்மையான தாய்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் பசியின்றி இருக்கும்போது, கவலை அடைகின்றனர்; பசியை இழத்தல் என்பது உடல் சுகவீனத்தின் அறிகுறியாக இருக்கக்கூடும். இது உடல்நீதியான விஷயத்தில் மதிப்புமிருந்த அக்கறைக்குறிய விஷயமாக உள்ளது, ஆனால் இது ஆவிக்குரிய வகையில் அதைக்காட்டிலும் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. நீதியின்மேல் கொட்ட பசியை இழத்தல் என்பது, தவிர்க்க இயலாத வகையில் ஆவிக்குரிய மரணத்தை உச்சப்படுத்துகிறது.²⁹

நீங்கள் நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்களாக இருந்தால், உங்கள் விருப்பம் எவ்வளவு வலிவார்ந்தது என்று காண்பிக்க நீங்கள் வாய்ப்பைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இயேசுவின் மீதான உங்கள் விசுவாசத்தை அறிக்கையிடக் கூடும் (ரோமர் 10:9, 10) மற்றும் அவருடைய நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறக்கூடும் (கலாத்தியர் 3:26, 27). நீதியை விரும்புவதில் ஞானஸ்நானம் செய்யக்கூடியது என்ன? யோவானிடத்தில் இயேசு தமக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டபோது, அவர் (இயேசு) “இப்படி எல்லா நீதியையும் நிறைவேற்றுவது நமக்கு ஏற்றதாயிருக்கிறது” என்று கூறினார் (மத்தேயு 3:15).

டேல் ஹார்ட்மேன் என்பவர் தாம் அறிந்திருந்த, நல்ல வேலை கொண்டிருந்த, அன்பான மனைவியும் நேர்த்தியான பிள்ளைகளும் உடைய ஒரு இளம் மனிதரைப் பற்றிக்கூறினார். இவையாவும் இருந்தும் அந்த மனிதர், நாளின் முடிவில் வேலையில் இருந்து இல்லத்திற்குத் திரும்பும்போது, அவரது மனதில் அடிக்கடி ஒரு சிந்தனை வலிவாக நுழைந்தது: அது “வாழ்வு என்பது இதைவிட அதிகமானதாக இருக்க வேண்டும்” என்பதே. இயேசுவையும் அவரது வழியையும் பற்றி அவர் அறிந்தபோது, அவர் அந்த “அதிகமானதை”

கண்டறிந்தார்.³⁰ கர்த்தரை அல்லால் உண்மையான மனதிருப்தி எதுவும் இருக்க இயலாது. இன்றே நீங்கள் அவரிடம் வரும்படி நான் ஜெபிக்கிறேன். “ஆவியும் மணவாட்டியும் வா என்கிறார்கள்; கேட்கிறவனும் வா என்பானாக; தாகமாயிருக்கிறவன் வரக்கடவன்; விருப்பமுள்ளவன் ஜீவத்தண்ணீரை இலவசமாய் வாங்கிக்கொள்ளக்கடவன்” (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:17).

குறிப்புகள்

¹சிக்மன்ட் பிராய்டு (1856-1939) என்பவர் “மனோத்துவ ஆராய்ச்சியின் தந்தை” என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவர் இருபதாம் நூற்றாண்டில் அதிக செல்வாக்குடைய சிந்தனையாளர்களில்/எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக இருந்தார், ஆனால் கிறிஸ்தவ மதிப்புகளில் அவர் குறைவு பட்டிருந்தார். ²இஸ்ரவேல் மக்கள் எகிப்தில் அடிமைகளாக இருக்கையில் அனேகமாக, அவர்கள் (இவ்வேளையில்) நினைத்துப் பார்க்க அந்த உணவுகளை அதிகமாகக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். நாம் “பழைய நல்ல நாட்களுக்காக” ஏங்கும் போது, அந்த நாட்களில் இருந்த மோசமான விஷயங்களை அடிக்கடி மறந்து விடுகிறோம். ³காண்க நீதிமொழிகள் 6:30, 31. ⁴கிரேக்க மொழியில் “சரி” என்பதன் கருத்து *dikaios* என்பதில் இருந்து வருகிறது. ⁵4ம் அதிகாரம் விசுவாசத்தை மாத்திரம் குறிப்பிடுகையில், ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம், இது இயேசுவில் கொண்டுள்ள விசுவாசம் (காண்க 3:22) என்றும் இது கீழ்ப்படிதல் உள்ள விசுவாசம் (காண்க 1:5; 16:26) என்றும் வலியுறுத்துகிறது. ⁶ஒரு வார்த்தைக்குச் சாத்தியமான பல அர்த்தங்கள் இருக்கும்போது, எந்த அர்த்தம் தேர்ந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதைப் பெரும்பாலும், சந்தர்ப்பப்பொருளே நமக்கு அறியச் செய்கிறது. இந்த இடத்தில், சந்தர்ப்பப்பொருளானது ஒரு விளக்கத்தை விட இன்னொரு விளக்கத்தை அதிகம் ஆதரிப்பதாகக் காணப்படுவதில்லை. ⁷William Barclay, *The Gospel of Matthew*, vol. 1, The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1958), 96. ⁸நாம் தேவனைப் பற்றி சில விஷயங்களை இயற்கையில் இருந்து அறிய முடியும் (காண்க ரோமர் 1:20), ஆனால் தேவனைப் பற்றிய முழுமையான வெளிப்பாடு என்பது அவரது வசனத்திலேயே உள்ளது. ⁹இந்தப் பாடம், வசனத்தில் காணப்பட வேண்டிய ஆவிக்குரிய போஷாக்கை வலியுறுத்தும். நமது ஆத்துமாக்கள் ஜெபத்தில் தேவனுடன் நேரத்தைச் செலவிடுவதாலும் இயேசுவுக்கு நெருங்கிச் சேர்வதாலும் கூடப் போஷிக்கப்படுகின்றன (காண்க யோவான் 6:35); மற்றும் அவை, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான நமது சகோதர சகோதரிகளுடன் ஆராதிக்கும்போது இணைவு கொண்டிருக்கையிலும் போஷிக்கப்படுகின்றன. நீங்கள் இந்தப் பாடத்தை எடுத்துரைக்கும்போது, உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்கு மிகவும் அவசியமாக உள்ள தேவையின் மீது வலியுறுத்தும் வையுங்கள். ¹⁰C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph H. Thayer (Edinburgh: T. & T. Clark, 1901; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1977), 498.

¹¹*Ibid.*, 153. ¹²இந்தப் பத்தியும் இதைத் தொடர்ந்து வரும் பத்தியும் Hugo McCord, *Happiness Guaranteed* (Murfreesboro, Tenn.: Dehoff Publications, 1956), 30-31; *Josephus Wars of the Jews* 5.10. புத்தகத்தில் இருந்து தழுவுப்பட்டன. ¹³இது சுமார் தொள்ளாயிரம் கிராம் வெள்ளியாக இருந்தது. உங்களுக்கு வெள்ளியின் தற்போதய விலை தெரிந்திருந்தால், நீங்கள் “என்பது வெள்ளிச் சேக்கல்கள்” என்ற சொற்றொடரை, புழக்கத்தில் இருக்கும் நாணயத்தில் அதன் மதிப்பாக மாற்றிக் கொள்ளலாம். ¹⁴நான் இவ்வசனத்தை மேற்கோள் காண்பிக்கும்போது, “அவளது வார்த்தைகளை நான் மிகவும் கஷ்டத்துடனே தான்

திரும்பக் கூற முடிகிறது” என்று கூறினேன். குழந்தை ஏற்கனவே ஊட்டச்சத்துக் குறைவினால் இறந்திருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது; ஆனால் அப்படி இருந்தாலும்கூட இது ஒரு பரிதாபமான கதையாகவே உள்ளது. ¹⁵தாக்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில், பாதாளத்தில் வேதனைப் பட்டுக்கொண்டு தனது நாலைக் குளிர்ப்பண்ணை ஒரு சில துளிகள் தண்ணீருக்காகக் கெஞ்சிய செல்வந்தனைப் பற்றிய விவரிப்பை நீங்கள் பயன்படுத்த முடியும் (லூக்கா 16:24). ¹⁶இதை நீங்கள் கர்த்தருக்காக ஊழியம் செய்யும் இடத்தின் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமாகத் தேவைப்படும்படிக்குத் தழுவியமைத்துக் கொள்ளுங்கள். ¹⁷இதை எவ்வாறு செய்வது என்பது இன்னொரு தலைப்பாக உள்ளது. இந்தத் தலைப்பு உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்கும் அவர்களின் வாழ்வுக்கும் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்துகிறது என்பதை அவர்களுக்குக் காண்பியுங்கள். விவரிப்புகள் மற்றும் காட்சி உதவிப் பொருட்கள், ஆர்வத்தைப் பற்றி இழுக்க உதவி செய்யக் கூடும். ஒரு வகுப்பு அமைவில், கேள்விகள் சிந்தனையைத் தூண்டக்கூடும். ¹⁸“மோசமான” என்பது இவ்விடத்தில் பொருளடக்கத்தை அல்ல ஆனால் அதை முன்வைக்கும் விதம் என்ற கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் கள்ளப்போதகர்கள் என்று நான் அர்த்தப்படுத்தவில்லை. ¹⁹“நொறுக்குத் தீனி” என்பது உயர்ந்த கலோரிகளும் தாழ்ந்த சத்துக்களும் கொண்ட உணவாகும். டோநட்ஸ் என்பவை இதற்கு நல்ல உதாரணங்களாக உள்ளன. வரையறைக்கு உட்பட்ட அளவுகளில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்போது, “junk food” “நொறுக்குத் தீனி” என்பவை ஊறு விளைவிப்பதில்லை; ஆனால் இப்படிப்பட்டவை உணவின் முதன்மை ஆகாரம் ஆகிறபோது, உடலானது தேவைப்படும் சத்துக்களில் குறைவுபடுகிறது. ²⁰கிறிஸ்தவர்களுக்கான ஆவிக்குரிய “உணவு வேளைகளில்” வேதாகம வகுப்புகள், ஆராதனை ஊழியங்கள், சவிசேஷ ஊழியக் கூட்டங்கள் ஆகியவை உள்ளடங்குகின்றன.

²¹இந்தப் பகுதியை நீங்கள் வாழும் இடத்திற்கு தக்க வகையில் விரிவாக்கிக் கொள்ளுங்கள். அமெரிக்க நாட்டில் நான், அனேகமாக திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி மற்றும் உலகப்பிரகாரமான வெளியீடுகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசுவதுண்டு. எல்லாத் திரைப்படங்களும், எல்லாத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளும் மற்றும் எல்லா உலகப்பிரகாரமான வெளியீடுகளும் மோசமானவை அல்ல; ஆனால் அவைகள் முதன்மையான மன “உணவு” என்று ஆகிறபோது, ஆத்துமாவானது தேவைப்படும் போஷாக்கில் குறைவுபடுகிறது. ²²Thayer, 670. ²³James M. Tolle, *The Beatitudes* (Fullerton, Calif.: Tolle Publications, 1966), 48. ²⁴இதற்கான உதாரணங்களில் எத்தியோப்பிய மந்திரி (நட்படிகள் 8) மற்றும் கொர்நேலியு (நட்படிகள் 10; 11) ஆகியோர் உள்ளடங்குவர். ²⁵உங்கள் சொந்த அனுபவத்தில் இருந்து ஓரே உதாரணங்களை உட்செருக நீங்கள் விரும்பலாம். ²⁶இந்தச் சொற்றொடர் லூக்கா 15:16ல் இருந்து கடன் பெறப்பட்டுள்ளது. ²⁷Tolle, 48. ²⁸பெயர் அறியப்படாத வானொலிப் பிரசங்கியார், quoted by Ricky Bugher, auditorium adult class, Eastside church of Christ, Midwest City, Oklahoma, March 26, 2006. ²⁹1 தீமோத்தேயு 5:6 ஆவிக்குரிய மரணத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது. ³⁰Dale Hartman, sermon preached at the Eastside church of Christ, Midwest City, Oklahoma, August 20, 2006.